

Vi har haft mange diskussioner i Folketinget om den manglende kvalitet i dele af dagpasningen. Vi har fra lægeside fået påvist, at det at putte stadig flere børn ind på stadig mindre plads øger sygeligheden. Særlig grelle er forholdene i skolefritidsordningerne, hvor der stuves stadig flere børn sammen på stadig mindre plads med stadig færre voksne.

Kvalitetsdiskussionen i form af konkrete anvisninger er fraværende i regeringens redegørelse. Bidraget i den her sammenhæng har så været i forbindelse med aftalen om den kommunale økonomi at opfordre til at hæve forældrebetalingen i skolefritidsordningerne – altså det stik modsatte, det stik modsatte.

Pladsgarantien, som blev lovet ved Nyrup-regeringens start, er alene fuldstændig løse, vage, uforpligtende formuleringer. Kommuneaftalen har oven i købet reelt afskaffet målsætningen om plads til de børn, der venter, fordi den er så stram, at den ikke levner plads til den nødvendige udbygning. Jeg hørte, at hr. Jan Petersen som ordfører vælger at tolke den anderledes. Det er en kendt sag, at man kan tolke tekster forskelligt, men jeg citerer fra aftalen, side 2:

»Der er enighed om, at målene for de højt prioriterede områder må indfries over en længere periode, og at der derudover kun er plads til en meget begrænset serviceudvidelse.«

Det er et citat fra den aftale, regeringen indgik med Kommunernes Landsforening om den kommunale økonomi i forgårs. Den nævner ikke plads. Det er også det, alle kommunale parter går ud og siger, det er det, borgmestrene går ud og siger, de siger, at hermed er pladsgarantien sendt ud på ubestemt tid.

Jeg forstår altså ikke, at man to dage efter i et så oplyst lokale som Folketingets vil benægte, at resultatet af det her er, at pladsgarantien er skubbet ud til en meget usikker fremtid. Der er intet forpligtende i den aftale, der er indgået, og økonomien er stram. Det kan man så være enig i eller uenig, men at påstå, at det baner vej for pladsgarantien, tror jeg er farligt.

Den eneste virkelige forbedring, der lægges op til, er at forlænge det indkomstinterval, aftrapningen af fripladsgrænserne foregår over. Det er et reelt og et godt forslag. Det vil vi gerne rose fra SF's side. Det er noget af det, vi er ved at lave aftale om lige i øjeblikket i forbindelse med pinsepakken.

Vi efterlyste, da vi havde forespørgselsdebatten den 6. februar, at man var optaget af forholdene for de økonomisk dårligst stillede forsørgere. Der kan ikke laves et mere præcist forslag, der gør noget for de økonomisk dårligst stillede forsørgere. Vi vil gerne kvittere for det; vi synes, det er et ganske betydeligt børnepolitisk fremskridt. Men det er jo også noget, at vi skal læse en 12 siders redegørelse for at finde et enkelt fremskridt i et hus, hvor vi i øvrigt har travlt. Vi synes godt, man kunne have nøjedes med at pege på, at der på side 4 var et fremskridt.

Redegørelsen har så til slut nogle overvejelser om de svagest stillede børn og unge og familier. Som studiekredsmateriale er det interessant, men her savnes også på alle områder det handlingsrettede. Denne del af aftalen sættes så i øvrigt i relief af den aftale, der blev indgået i går, ikke kun på det kommunale, men primært på det amtskommunale område. Og det er jo amtskommunerne, der typisk har ansvaret for de dårligst stillede børn og unge.

Hvad siger aftalen så her? Jeg citerer fra aftalen mellem amtskommunerne og regeringen:

»Amternes udgifter på det sociale område er de seneste år steget betydeligt. Der er ikke forudsat en tilsvarende stigning i de kommende år.«

Hvad betyder det? Alle, der har haft med amtskommuner at gøre, ved, at de store og dyre penge på det amtskommunale område dækker tre områder: hele misbrugsområdet, hele det område, der har at gøre med sindslidende, og hele det område, der har at gøre med døgninstitutioner for børn og unge. Derfor kan man vælge med den formulering, der ligger, enten at sætte indsatsen i stå i forhold til de sindslidende eller i forhold til de misbrugende eller i forhold til de svagest stillede børn. Det er de valgmuligheder, man har i virkelighedens verden.

Jeg vil godt sige det lidt tydeligt. Det her er simpelt hen en skamplet på den socialpolitik, vi har forsøgt at bygge op de sidste tre år, hvor lige præcis de tre her nævnte områder har været højt prioriterede områder, og hvor vi faktisk er kommet et godt stykke videre. Det er fantastisk ærgerligt. Det er det største socialpolitiske tilbageskridt i fire år, vi er ved lige nu.

Så kan man spørge: Jamen er det ikke bare SF's tolkning? Det er derfor, jeg fandt det magtpåliggende at prøve at læse, hvad parterne selv siger. Hvad siger amtsborgmestrene om det her? Jeg vil godt citere fra Ritzau igen. Amtsborgmestrene siger: